

Bērniem ir svarīgi redzēt kopīgo un atšķirīgo

Skolas direktore V. Šidlovska stāsta, ka 58 % skolēnu ir poļu izcelsmes. „Zinot vēsturi – ka 58 gadus pilsētā nebija poļu skolas un tagad tikai 20 gadu ir, uzreiz pateikt, ka mums visi sāks runāt poliski un zinās poļu tradīcijas, nav reāli. Bija viegli iznīcināt, bet, lai atdzimtu, ir jāpāriet laikam. Tagad gatavojamies Polijas un Latvijas neatkarības 95. gadadienai. 17. novembrī mūsu skolā ieradīsies skolēni un skolotāji no Turcijas, Bulgārijas, Ungārijas, Rumānijas, Polijas, Igaunijas, jo mēs īstenojam „Comenius” projektu starpkultūru dialoga veidošanai. Pirmajai projekta prezentācijai mēs gatavojam 18.–21. gadsimta latviešu tautastērpus. Katras klases skolēni ir izložējuši, kura gadsimta tautastērpu viņi kopā ar klases audzinātāju, latviešu valodas, kulturoloģijas skolotājiem pētījis un darinājis. Skolēni projektu īsteno, izmantojot informācijas tehnoloģiju prasmes, jo visu novadu latviešu tautastērpus demonstrēs lelles, kam internetā tiks ģērbts tautastērps, un par visām tērpa sastāvdaļām tiks veidoti apraksti. Citu valstu skolēni un skolotāji varēs uzzināt, kāda blūze ar izšuvumu bija tajā gadsimtā, kādi brunči Abrenes

nolēmām rādīt latviešu un poļu tradīcijas.

Bērniem ir ļoti svarīgi, lai viņi redzētu kopīgo un atšķirīgo starp valstīm,” uzsver skolas direktore.

Dienu sāk ar lūgšanu

Arī Rēzeknes Valsts poļu ģimnāzijā tiek rūpīgi koptas kristīgās tradīcijas. Katra diena sākas ar kopīgu lūgšanu. 2. klasē skolēni sāk apgūt katehēzi, bet 3. klases sākumā – Jānavas Marijas dzimšanas dienā 8. septembrī – bērni saņem pirmo Svēto komūniju. „Savulaik Rēzeknes-Aglonas diecēzes bīskaps Jānis Bulis bija uzaicinājis mani, lai runātu par to, kā svinīgāk organizēt pirmo

“ Bērniem ir ļoti svarīgi, lai viņi redzētu kopīgo un atšķirīgo starp valstīm, tautām.

Svēto komūniju. Tolaik viennozīmīgi, ka mūsu skolas skolēniem to organizēs 8. septembrī. Mēs šo bērnu dzīvē svarīgo notikumu organizējam atbilstoši poļu tradīcijām. Mums visiem skolas bērniem ir vienāds apģērbs, nevienai citai pilsētas skolai tāda apģērba nav. Svētā Mīse ir gan latviešu, gan poļu valodā, to vienmēr vada bīskaps. Jau desmit gadu mums ir šī tradīcija, ko nāc skatīties arī citi pilsētas iedzīvotāji,” stāsta direktore.

Skolēniem māca poļu tradīcijas

Runājot par poļu tautas tradīcijām, ko skolēni apgūst skolā, direktore min vairākas. Piemēram, 6. decembrī Polijā atzīmē Mikolaja laiku. Pēc poļu tradīcijas – svētais Mikolajs jau apstāigā mājās, kur ir paklausīgi bērni, un piekarina zeķīti ar kādu dāvanīņu, tādējādi atgādina, ka tuvojas Ziemassvētki. Vecāki vienmēr bērniem klasēs sarūpē nelielas dāvanīņas, saldumus.

Gaidot Lieldienas, klasēs vienmēr veido palmu izstādi. Palmas ir lielas, no kreppapīra veidotas dekorācijas, ko Polijā sauc par palmām. Tās arī ir jāprot

veidot, Polijā pat notiek konkurss par garāko un greznāko palmu. Skolotāji māca bērniem šo tradīciju turpināt. „Tad, kad Pūpolsvētdienā ejam uz baznīcu, tad ejam ar palmām, nevis pūpoliem, un visi zina, ka tie ir poļu bērni. Lieldienās, nesot uz baznīcu ēdienu svētišanai, to vienmēr liekam groziņā, kas noformēts ar jēriņa figūru. Pēc Bībeles stāsta – Jēzus iebruca Izraēlā ar ēzeli, un viņam priekšā nolika jēriņu kā dāvanu.

Skolā pirmā svešvaloda ir angļu valoda, bet otrā – poļu. Saskaņā ar mācību plānu poļu valoda ir četras stundas nedēļā, vidusskolā – trīs stundas nedēļā. Vidusskolā skolēni var izvēlēties krievu, vācu vai franču valodu. Tādēļ, pabeidzot skolu, skolēni zina vairākas valodas.

„Kad viena mūsu meitene projekta programmā aizbrauca uz ārzemēm, viņa tika izvadāta pa visām klasesm – lai parunā visās valodās, kuras zina. Skolotāji viņu izmantoja par paraugu, lai motivētu savus skolēnus apgūt svešvalodu un parādītu, ka zināt vairākas valodas skolas vecumam ir iespējams,” atceras direktore.

Skolas kolektīvs raksta daudz projektu un iesaistās tajos. Pirms pieciem gadiem skolēni un skolotāji programmā „Socratus” apmeklēja Poliju, Austriju, Itāliju un Spāniju, kur tikās ar saviem vienaudžiem.

„Gadā divas trīs reizes mums ir bērnu un pedagogu apmaiņas braucieni uz Poliju. Paņemam autobusu 30 cilvēkiem, ceļu apmaksā vecāki. Polijā visus braucienus skolēniem apmaksā pašvaldības, vecāki neko nemaksā. Tad, kad poļi atbrauc pie mums, mēs viņus uzņemam ģimenēs, iepazīstinām ar Latgali. Šī sadarbība ļoti satūvina bērnu un ir lieliska iespēja papildināt poļu valodas zināšanas,” uzskata direktore.

sagatavoties stundām, izskaidrot to, ko viņš neizprot, gudri organizēt brīvo laiku, lai bērnam būtu interesanti iet uz skolu. Praktiskanti ir apmierināti ar mūsu skolā iegūto darba pieredzi. Viņi redz ne tikai stundu, bet arī dzīvi pēc tās – ko bērns dara pēc tam, līdz vakaram,” savā pieredzē dalās direktore. Viņa stāsta, ka Skolotāju dienā iegājusi 1. klasē, kur strādāja praktikante. Viņa bija ieslēgusi televizoru un kopīgi ar bērniem skatījās multiplikācijas filmu. Bērniem bija liela interese par to, ko skolotāja stāstīja. Iegāju citā klasē, kur bija daudz vairāk skolēnu, skolotāja sēdēja pie sava galda, bērni spēlējās rotaļu stūrī, kur mantas gāja pa gaisu. Teicu viņiem: „Bērni, bet tā taču nevar! Kurš klasē ir dežurants? Kurš grib būt dežurants?” Visas rotaļlietas savācām, sarunājam, ka tā nedrīkst darīt, visu sakārtojām. Tad bērniem jautāju, vai bērni grib uz sporta zāli – jā, protams. Un tad, kad aizvedām bērnu uz sporta zāli, pastāstīju praktikantei, kam jāpievērš uzmanība, jo maziem bērniem visur patīk skriet, darboties. Iegāju vēl kādā klasē: skolotāja sēž, diktē bērniem teikumus, spēlē attīstošu spēli, ir padomābija ļoti satūvina bērnu un ir lieliska iespēja papildināt poļu valodas zināšanas,” uzskata direktore.

nespēj nodrošināt tādu mācību procesu, pie kāda ir pieraduši skolēni. „Diemžēl skolēnus vairs neapmierina tikai darbs ar krītu pie tāfeles un mācību grāmatu, tādēļ viņi traucē stundu un skolotāja mani aicina palīgā. Aizgāju pie skolotājas uz stundas hospitāciju, un man bija skaidrs – stunda ir peļēka, tādēļ nav arī disciplīnas. Mūsu skolotāji visi izmanto interaktīvo tāfeles, uzskates un izdales materiālus. Polijas vēstniecība mums ir uzdāvinājusi interaktīvās tāfeles. Mūsu skolēni ir pieraduši pie kvalitatīvam un inovatīvam stundām. Ja ir tikai grāmata un tāfele, tas mūsdienās ir par maz. Tādēļ esmu ļoti lepna par to, ka bērni novērtē un redz atšķirību skolotāju darbā,” savos vērojumos dalās direktore.

Rēzeknes Valsts poļu ģimnāzija ir arī ekoskola, tādēļ pie skolas plīvo zaļais karogs. Bērni labprāt šķiro atkritumus, vāc baterijas, makulatūru. „Esam piedalījušies konkursos, bijām krūzīnā pā Baltijas valstīm. Skolēniem patīk darboties, un ir vajadzīgs šis entuziasms, ar ko aizrauj mūsu bioloģijas skolotāja Anita Vaivode. Tikko esam dabūjuši 3. vietu un balvu „Pedagogam draudzīga izglītības iestāde”. Tas nozīmē, ka pedagogi arī novērtē to, ka vide, kurā viņi strādā, ir sakārtota, labvēlīga,” ir pārliecināta V. Šidlovska. ■